

מסורת הש"ס

(א) [לעיל כח: וש"נ],
(ב) פסחים לו. טיר ד. קדושין
עו: וברכות כג. ג. (ג) [לעיל
כב: (ד) לעיל כב: (ה) חזקת
כ"ל. ו] וס"י חוספות
פסחים לו. ד"ה האוכל וחס'
י"ב סה. ד"ה בחזקת וחס'
חזקין לו. ד"ה השתא ועוד
שם קב ד"ה מהו. (ז) לשון
אחלה אפי' בחזקתה הא
שלא לאכל עפר ואכל כ"ל.

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה אלא כדנח
וכו' דעלמא גרסי
משכחם: (ב) בא"ד וא"ס
זכין דנבילה סרוחה
הייח:

גליון הש"ס

תום' ר"ה אלא וכו'
בתאנים השוערים. כלשנא
דקרא כתאנים השוערים
אשר לא תאכלנה מרוע
(יבמ"ה כט):

מוסף רש"י

[illegible]

הזיוס הכפורים דפליגי
על מלכות יוה"כ ואל"ג
אזכור חל על אזכור הכא
הקודם בין השמשות היה

באיסור הבא מאלין באיסור הבא על ידי
עצמור לא אמרין בשלמא לדיש לקיש
משום הכי קא פטור רבי שמעון דתניא
רבי שמעון אומר כל שהוא למכות ולא
אמרו כוית אלא לקרבן אלא לרבי יוחנן
מבאי טעמא דרבי שמעון דפטור מדיד הוא
טעמא אלא משום איסור כולל רבי שמעון
למעמיה דלית ליה איסור כולל דתניא
רבי שמעון אומר האוכל נבילה ביוה"כ
דפטור בשלמא לדיש לקיש משכחת לה
כללא והן אלא לר' יוחנן בשלמא לאו
משכחת לה אלא הן היכי משכחת לה אלא
כדרבא דאמר רבא שבועה שלא אוכל
ואכל עפר פטור אמר רב מרי אף אנן נמי
תנינא קונם אשתי נהנית לי אם אכלתי
היום ואכל נבילות ומריפות שקצים ורמשים
הרי אשתי אסורה לו הכי השתא התם
כיון דמעיקרא אבל והדר אשתבע ליה
חשובי

הוא לאו והן דרמטי (ויקרא ה)
האי מפרש שלח אוכל חזי
שאוכל חזי שיעור נביה
לר' יוחנן. דמוקי לה
מפרש נבייתא אקומתה
שלמא. שבעה שלח אוכל
משום כולל: אלא הן.
מכתה לה דחומל אנביית
בא ולא גרסא משכחת לה
קושיא דרשא ויפסא כגון
האוכלין שאין עשר רחין
יפסא כגון עשר שאין
הן כן ואריה הוא דרביע
משכחת לה בלאו והן אף
הוא אלכ נביה קייב שרי
ומיתקרי אקורס על ידי
דומקס שבעתו בדברים
הניגא. דנבייתא רחיות
יה. אלתא אריה היא:
חטוי

[illegible]

שבועות שתיים פרק שלישי שבועות כד.

כד.

רבינו חננאל

ותו איסור הכא מילי.
כא איסור הכא בעצמה.
פי' שגשג וכלב דברים
המתירין ע"ה האסורין
מחיבתו לא בני הא
נוגה, ודיק נמי ריש
לקיש דיעקב ארמתי.
מפות מכות מדעטת
ר' שמעון מרובן דמכא
ר' שמעון אמר כל שהוא
למכות לא אמר דמי
לקיבו. ר' יוחנן
דרק' לא למתי' ביכול
אמר ר' ר' שמעון ימי
טעמא דסט דלית לי
איסור כולל כלל. דהניא
ר' שמעון אמר האוכל
נבלה ביום המוסר
פלו, פי' ולא את המוסר
יוה"כ חילא איסור כולל
נבלה ליש לקיש
דמוסיא לא למתי'ת
בפחות מכות ידעו
משמחתא לא בין
ישב יאכל מחת
מכות נבלה ואכלה בין
אם ישב יאכל מחת
מכות נבלה ולא אכל
שחרתו חיובי. (ולא
אמרי' נבלה שאין בו
מעשה הוא). דבין ידעו
משה דמיו מתי' נבלה
מכות בשבועה חילא
עלית. אלא ר' יוחנן
בשלא לא משמחת לה
אלא כן הוי' משמחת לה
ואמרי' תריב דאמר
שבועה שאכל אוכל אכל
ע"ה מור. אלא כגון
שנשבע שיאכל נבלה
ושם ולא אכל נבלה
דחילא שבועה אפסי
דחילא נמי נבלה (כ' פ').

א) פיר בחידושי הר"ן מינש
כלן שהיה פיר רבינו נחם חד
מרבנות ומה עליו פ"ט
וע"ט בחידושי השג"א כלן.

באיסור הבא מעצמו לא
נמנה דמייתי
עליה ד' חטאות ואשם אחד
מעצמו הוא וכן האוכל גיד
איסור הבא על ידי
שלמא לריש לקיש
רבי שמעון דתניא
שהוא למכות ולא
בן אלא לרבי יוחנן
עון דפסד מידי הוא
זור כולל רבי שמעון
איסור כולל יסורניא
אוכל נבילה ביה"כ
לקיש משכחת לה
יוחנן בשלמא לא
כי משכחת לה אלא
שבועה שלא אוכל
רב מרי אף אנן נמי
הניח לי אם אכלתי
פות שקצים ורמשים
הכי השתא התם
והדר אשתבע ליה
חשובי

ששמה וזכה אמה אוכל אכל מה שאי אמה וזכה לא וילרצ"א א"י חיל גרסה פירוש זה דל"כ למ"ד לאו לאכרים עומדת היכי מני חיל אכוסר אכר עש עשה דשאני וזכר ונפס' גיד הנשה (פס) דאמר כגון שנערסה עם יליאת רזבה דאכוסר אכר ואכוסר חלב ואכוסר וערסיה כבדי הדדי קאמו והיכי חילי כולם על אכוסר דשאני וזכר דלפי' במעי האם קיימא באכוסר זה ומחאי טעמא תקשי נמי למ"ד לאכרים עומדת אכוסר אכר מן החי היכי משכחת לא נמי קיימא לאכרים במעי האם וזכר היכי חיל עש אכוסר שאני וזכר אלף ודאי וזכחת לא אלא לאכוסר בדללו היכי אכוסר וקיימא מתחיים באכוסר אכר מן החי ולאוהר מיתה באכוסר נצילה אלף בא להמיר את האכוסר ופירש (בבבא נדר) שפירא ולא במיתה אלא כדקיימא קיימא כמו (בבבא נדר טו.) אמתא ולא גיזה דליח ביה פירש אלף אלא באכוסר לאו הראשון ונבנתא מערב וי"כ דוקא אכירי: **מלא** הן הרי' משבחת אה. דלפי' ע"י כולל נמי לא אמר' דמחיל השנועה לנצל המהוה וקשה לרצ"א דמני כירושלמי שנועה שלאל אוכל מזה אלף כולל מזה בלילי פסח חייב אלמא דבאכוסר כולל חילא שנועה לנצל את המהוה ומירך דהא דוקא לא חילא שנועה משום שהכיר נצילה ונשבע עליה לאוכלה אכל החס בלא מדר פסח חילא עליה שנועה ולפי זה משכחת הן אפי' נצלים האכוסרים כשאוהר פסח שנועה וקשיא לפי' דקמני הן ונצל ככולל נמי שאר יליות עם לילי פסח כיון שהכיר נמי לילי פסח ור"י מפרש דודאי שב ואל קעשה כדאכירי הכא לא חילא דהוי בקום עשה ודאי חילא: **מלא** כדבא ב'." פי' דקאן' ממשכחת הן דאכוסר חלא דמשכחת לאו **מלא** נצילה ור"מ מוקי לה ו' דף סה. וסו) דרריס הלאהי לגר קריה נצילה ור"מ מוקי לה ה"ל למימר משכחת לא נצילה ממשכחת והא נמי יש ליישב דה"פ ואכל עפר פטור לאו שלא אוכל עפר ואכל חייב אלא ש"ך לשון דרשא שנועה שלא אוכל עפר בכמה דמפרש טפי אלף רישא לשון אכילה בני נצילה קרומה דמהה שקיים דמפרש אכא דלא חלא כמפרש דאכוסרמא ומשכחת לא שפיר בלאו והן ור"מ ויבין שפיר כיון דאמר שנועה שלא אוכל נצילה מגו דחילא אכוסרמא חלא כשכולל עמין דברים המותרים דגלי דאעמיה שגרה לאכוסר נמי תנינא אדרבה תקשי ליה מיה דהא אכוסרמא מתי' במפרש דפרש כנצבס פסח ואל עפר דלאו חלא כולל לשון אכילה ור"ל פסח במפרש הוא ידע מעיקרא דהאי טעמא דאחשבה אכל אי ידע דאחשביה שפסח כר בו אכילה ומסקין כיון דאחשביה וזוא כמספחה דשנועות שנועה שאוכל ואכל אוכלין אכוסרין כגון ור"מ דמחייב ר"ש לפי שלא חלה שנועה עליהו ע"י כולל אלא דמשכחת הן בדברים המותרים קשיא דלפי' באכוסרין נמי משכחת ה' לרי' דקאנו' ר"י פירש אלא משום ר"ש דלדרייה לא חילא דליה לרצ"א דלפי' בלא קום שנועה חיל עש די כולל שאין עש שלא אוכל תאנים וזכו ואמר שנועה שלא אוכל תאנים ועגבים דוקא נקט תאנים ועגבים אלא כלומר שאמר שלא אוכל פסח אלא כן וילכא למימר דלמלקות איירי דלא עשין לאו והן דלקמן ו' ומיהו ר"י דמשכחת הן' כתאנים ועגברים אכל בלא כולל לא אפס אלא הטובות לאכיל:

ומלאך

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones